

יום ג', כ"ז ב תשס"ה (08 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, השלמת המאמר [מאתמול] על הפן האישי לסיפור "ליל האוירוניס":
כשנשמעה שריקת המשרוקית, הפעילו את המטען ונסוגו. כשהכוח היה מחוץ לשדה-התעופה, נשמעו התפוצצויות רבות, ו-11 מטוסים הושמדו כליל.

הנסיגה היתה קשה ונמשכה יותר מן המתוכנן. אמנם הגשם חדל, אבל האדמה לא יבשה והבוץ הכביד מאוד על ההליכה. הפעולה הסתיימה ללא אבדות, מלבד נעלה של דבורה שטבעה בבוץ. תחילה הגיעו לפתח-תקווה, שם מסרו את הנשק למחסנאים ואחר צעדו לעבר רמת-גן ובדרכם פגשו בנו. כאשר עמדנו לחצות את הכביש המקשר את דרך פתח-תקווה עם תל-ליטווינסקי (היום תל-השומר), נתקלנו בשיירה ארוכה של כלי-רכב צבאיים שיצאו מן המחנה הגדול שהיה בתל-ליטווינסקי והיו בדרכם להטיל עוצר בדרכים הראשיות וכן על רמת-גן ופתח-תקווה. נשארנו בפרדס וחיכינו עד עבור השיירה, ובלבי חשבתי: "הנה מתחת לאפכם נמצאים לוחמי המחתרת שהשמידו את מטוסים, ואתם מתרחקים כדי לחפשם במקום שאינם". אבל לא היה זה הזמן המתאים למחשבות, ומיד לאחר שהתפנה הכביש מכלי-הרכב הצבאיים, חצינו אותו בריצה והתרחקנו מן המקום במהירות האפשרית. בינתיים האיר השחר והתברר כי לפני הכניסה העירה היה הכרחי לנקות תחילה את הבגדים והנעליים שהיו מלאי בוץ. החבורה שמה פעמיה לביתה של דבורה, ששכן על גבעה בודדה ליד רמת-יצחק. משפחתה היתה פעילה מאוד בארגון; האח הגדול, נתן, היה פעיל עוד בשנות ה-30 בעליית "אף-על-פי" והביא עולים רבים ארצה, ודבורה ואחיה הקטן יואל, היו פעילים בח"ק [חיל הקרב של הלח"י] של סניף רמת-גן. בשעה שהאם עסקה בהכנת תה חם, ניסו הבחורים לסלק את הבוץ מהנעליים. היתה זו חבורה עליזה, ובלט בה מיכאל (מייק) אשבל (אחד הלוחמים הנועזים שלנו) שלא פסק מלשיר ולהתבדח. מייק ידע לזמר, ובשעות הפנאי אף כתב שירים. בהשראת אותה פעולה, כתב מיכאל אשבל שיר שלאחר מכן הוצמדה אליה מנגינה רוסית. במהרה הוא הפך לאחד משירי-הלכת הפופולריים שליוו את לוחמי ה"מעמד" [כינוי האצ"ל בפי חבריו] לאחר היציאה מן המחתרת.

בשעה ש"שמשון" צעד עם אנשיו לעבר שדה-התעופה בלוד, יצאה יחידה בפיקודו של "גידי" לשדה-התעופה של קסטינה (חצור של היום) והעלתה באש כ-20 מטוסים צבאיים. בשעת הנסיגה בין הפרדסים נשמעה לפתע ירייה בודדת. אחד הלוחמים, נאזים עזרא עג'מי ("יהונתן"), נפגע וכעבור זמן קצר מת מפצעיו. היה זה הקורבן היחידי בפעולה הנרחבת שנערכה באותו לילה.

[<http://www.daat.ac.il/daat/history/al/a13-2.htm>]

פפפפפפפפפפפפ

היום, **כ"ז באדר א'** בשנת תשי"א [1951], **צרו מאות מעולי עיראק** על בניין המשטרה בבאר-שבע, שהעניק 'מקלט' לשני עולים ממרוקו. זאת, לאחר יום של מהומות במחנות העולים בבאר-שבע על רקע עישון סיגריות בשבת.

[ישראל 50]

באותו יום, **נשיא המדינה, ד"ר חיים וייצמן, הודיע ליושב-ראש הכנסת כי** בהתייעצותו עם הסיעות השונות, הובהר לו **ש אין אפשרות להקים ממשלה יציבה ויש** הכרח לערוך בחירות חדשות. הממשלה המתפטרת מכהנת כממשלת מעבר.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', כ"ז ב תשס"ה (08 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[ספר המאה]

{רקע למשבר, בע"ה, מחר...}

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל